

Ο Όσιος Ρωμύλος της Ραβάνιτσας (2024)

18 Σεπτεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

18 Σεπτεμβρίου ...

Ο Όσιος Ρωμύλος της Ραβάνιτσας ...

Ο Όσιος Ρωμύλος γεννήθηκε το 1300 μ.Χ. , στην παραδουνάβια πόλη Βιδίνιο από Ευσεβείς γονείς , είχε πατέρα Έλληνα και μητέρα Βουλγάρα , κατά το Άγιο Βάπτισμα ονομάσθηκε Ράϊκος ...

Από την παιδική Του ηλικία έδειχνε πόθο για μάθηση , οι Διδάσκαλοι Του θαυμάζοντας την σοφία και την σύνεση του , Τον αποκαλούσαν Παιδαριογέροντα ,

όταν ανδρώθηκε για να αποφύγει τον γάμο που σκέπτονταν οι γονείς του , έφυγε κρυφά σε Μοναστήρι της επαρχίας του Τιρνόβου , εκεί μετά την κανονική Δοκιμασία , Εκάρη μικρόσχημος με το όνομα Ρωμανός , Διακονούσε με Ευλάβεια στον Ναό ως Εκκλησιαστικός ...

Την εποχή εκείνη , Ο Άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης αναχώρησε με τους Μαθητές Του από το Άγιον Όρος , εγκαταστάθηκε στα Παρόρια σημερινή Στράντζα , στα Βουλγαρικά σύνορα ,

Ο Ρωμανός άκουσε για τον Διδάσκαλο της νοερής Προσευχής και του Ησυχαστικού Βίου , ζήτησε Ευλογία από τον Ηγούμενο να τεθεί υπό την καθοδήγηση Του , μαζί του πήρε τον Αδελφό Του Ιλαρίωνα ...

Ο Όσιος Γρηγόριος τούς δέχθηκε με πολλή χαρά , καθώς Ο Ρωμανός ήταν δυνατός , με ισχυρή κράση , Του ανέθεσε τις βαρύτερες και κοπιαστικότερες υπηρεσίες , τις οποίες εκτελούσε με απόλυτη υπακοή , μετέφερε ξύλα και πέτρες από το όρος , νερό από το ποτάμι που έρεε στους πρόποδες , έφτιαχνε τον πηλό για τις οικοδομές ,

παράλληλα Διακονούσε στο μαγειρείο και στο ζυμωτήριο της Μονής , είχε την φροντίδα των ασθενών αδελφών , Του ανατέθηκε επίσης η περιποίηση ενός ηλικιωμένου Μοναχού ασθενούς και θυμώδους , ο οποίος ένεκα των ασθενειών του , έπρεπε να τρώει μόνο φρέσκα ψάρια ...

Ο Ρωμανός υπηρετούσε τον σκληρό εκείνο Γέροντα , με θαυμαστή πραότητα και μακροθυμία , για τις ανάγκες ψάρευε στο ποτάμι , τον χειμώνα που τα νερά ήταν παγωμένα , έσπαγε τους πάγους ,

με τα πόδια γυμνά στο ψυχρότατο νερό και ψάρευε με την απόχη , με τον τρόπο αυτό γινόταν Μάρτυς κατά προαίρεσιν , καθώς θυσίαζε την ζωή Του , κάθε στιγμή υπέρ της Αγάπης του Πλησίον ...

Με τον θάνατο του ασθενούς Γέροντος και Του Οσίου Γρηγορίου , όλοι Τον αποκαλούσαν Καλωρωμανό , υποτάχθηκε μαζί με τον Ιλαρίωνα σε άλλον Γέροντα ,

οι ληστές που λεηλατούσαν τα μέρη εκείνα και καταταρνανούσαν τους Μοναχούς , τους ανάγκασαν να αναχωρήσουν στην Στάρα Ζαγορά της Βουλγαρίας ...

Όταν Κοιμήθηκε ο Γέροντας τους , Ο Ρωμανός υποτάχθηκε στον Ιλαρίωνα , επειδή ήταν ο μεγαλύτερος στην ηλικία , ο Τσάρος των Βουλγάρων Ιωάννης Αλέξανδρος κατεδίωξε τους ληστές ,

τότε επέστρεψαν στην ερημική ησυχία των Παρορίων , για να συνομιλούν με Τον Θεό δια της Νοερής Προσευχής ...

Με τις Αρετές και την Αδιάλειπτη Ευχή , Αξιώθηκε να Λάβει από Τον Θεό πολλά Χαρίσματα , ιδιαίτερα το Χάρισμα των αιρέων δακρύων , με την Ευλογία του Ιλαρίωνος αποσύρθηκε σε τέλεια Μόνωση ,

για να εντρυφά απερίσπαστος στις Θείες θεωρίες , έζησε πολλά χρόνια κατ' αυτόν τον τρόπο , Εκάρη Μεγαλόσχημος με το όνομα Ρωμύλος ...

Οι Τούρκοι σε επιδρομές τους κατέστρεψαν το Μοναστήρι , τότε Ο Ρωμύλος με τον Μαθητή του Γρηγόριο κατέφυγαν στο Άγιον Όρος , όπου εγκαταστάθηκαν στα Μελανά , κοντά στην Μεγίστη Λαύρα ,

οι Αγιορείτες Μοναχοί σύντομα αναγνώρισαν τις Αρετές του , Τον επισκέπτονταν χάριν ψυχικής ωφελείας , διέκοπταν όμως την αγαπημένη Του ησυχία , έτσι αναγκάστηκε να αναχωρήσει σε απομονωμένο Κελί , στους πρόποδες του Άθωνος ...

Εκείνη την εποχή μετά την ήττα του σερβοβουλγαρικού Στρατού , του Ιωάννη Ούγγλεση από τους Οθωμανούς και τον θάνατο του στην μάχη του Έβρου στη Μαρίτσα το 1371 μ.Χ. , ακολούθησε η εισβολή των ατάκτων οθωμανικών στρατευμάτων ,

στη Θράκη και στη Μακεδονία , πολλοί Μοναχοί φοβούμενοι την γενική ανασφάλεια των καιρών , έφυγαν από το Άγιον Όρος ...

Ο Ρωμύλος αναχώρησε για την Αυλώνα της Αλβανίας , στο διάστημα που έμεινε εκεί , διόρθωσε τα διεστραμμένα ήθη των κατοίκων ,

τους Δίδαξε την Ορθή Πίστη , διότι είχαν απομακρυνθεί πολύ από τον Χριστιανισμό ...

Ποθώντας όμως την ησυχία , απομακρύνθηκε στην Μονή Της Θεοτόκου , στην Ραβάνιτσα της Σερβίας , ο τόπος αυτός υπήρξε η τελευταία επίγεια διαμονή Του ,

Ο Όσιος Ρωμύλος απήλθε προς Τον Κύριο το 1375 μ.Χ. ...

Ο Τάφος στον οποίο οι Μαθητές του Ενταφίασαν το σώμα Του , Αναδίδει Άρρητη Ευωδία ,

Επιτελούνται πολλά Θαύματα και Ιάσεις στους προσερχόμενους με Πίστη